Wakker

Wakker

In dapper donker duister
Is mijn levens lang lief,
Daar diep doorzonken,
Uit louter lonkend liefde.

Zich ver verstomd verstopt,
Om eens eender echt,
Telkens terug te teren,
Te ontgroeien ontluiken ooit.

Uit dapper donker duister,
In stom stil staccato,
Daar levens luister largo,
Uit louter lonkend liefde.

Dit keer kalmend krachtig,
Zich zon zeker zelf,
Meer maan moeder mondig,
ontrooit ontzondig, ontdooit?

Als kalend kriebelend kind,
onzeker, onwillens, ontgoocheld,
Levend liefdes louter lam,
warm weder wakker wiegend.